

עביד איניש דינא לנפשיה?

קומיקס

מחלוקת
יהודה ורב נחמן
עמם הסוגיא
עביד אינא לנפשיה

דף 1: המחירון של רב חסדא

בעיטה בברך... חמש
סלעים? לא, שלוש!
אגרוף? שלוש עשרה!

מחירון של
מחרון שלמעידים
שמים כלעים
מחרון ככמים

מחירון
נזקים של
חכמים

1

איגרת דחופה!
מרב חסדא!

4

אבל מה הדין... עם
פנדא דמרא (קת) או
קופינא דמרא (ראש)?!

מישהו
הכה
עם זה!

2

מעניין!

5

אני אשלח את זה...
לרב נחמן בבה. לרב
בנהרדעיא! הוא
ידע מה לעשות!

3

חסדא, חסדא!

הרי קנסות אין גובין בבבלי!
מה לה ולשעורי ענשיין
לארץ ישראל??!

הוא כועס!

הה הוא
כועס!

כיסא
נשיאותי

6

אלימות או צדק?!

דַּרְתֵּיגֵי הַמֵּאֲבָק בְּבֵית הַדִּין

הוא גנב את המים שלי! לא היה ליהא לי זמן לחכות!

אתה הפית אותי! זה קנס! רב נחמן אמר שאין קנסות!

אסור לקחת החוק לידיים! עליו ללכת לדיין! דינא לנפשיה!

אבל במקום פסידא? הרי המים יתבזבזו!

עביד איניש דינא לנפשיה!

אבל מה עם בן בג? שבור שניו! ואמר לו שלי אני נוטל!

בן בג בג צדקת עצמך

דַּרְ וּג: קוּשִׁיא דְרַב כְּהֵנָא

בן בג בג? אני... אני לא זוכר אותו!

הוא נעלם...

רב כהנא מקשה ממשנת בן בג בג.

הפל טוב! בן בג בג יחידאה הוא! וחלקו חכמים עליו! אין ממנו אין ממנו ראיה!

באמת שאלה..

רב נחמן דוחה את הקושיא יחדדו.

סוף דר ה, הדייון ממשיך...

הכל טוב! כמו שאמרתי:
"בן בג בג אני יחידאה"
אין פתרון!

דף ו: המבוי הסצתום (לרגע).

חפה רב נחמו!
יש לי פתרון אחר
לקושיא...

לא בעטתי! לא הכיתי!
אני הולך לבית דין! "הוצא
ממנו בדין!"

רב ינאי מפרש את בן בג ג מחדש.

השבר את שניו –
הוצא ממנו בדין!

אבל... לשון הברייתא: "ואמור לו:
שלי אני נוטל" ממול!"
זה מדבר על המכה, לא על בית הדין!

רב פהנא מקשה מחדש לפי בן בג בג.

אם בית דין – "ואמרים לו".
הם היו צריכים לומר לו!

וגם: הלשון "שלי אני נוטל!"
הרי זה צריך להיות: "שלו הוות:
"שלו הוא נוטל!"

הדיון במבוי הסצתום! "קשיא!"

סוף דף ו, הכל סתום... "קשיא!"

